

L'ESPURNA

Llegiu demà
"Precaucions contra
els atacs aeris"

Segona Epoca. Any I. Núm. 8

Girona, dimarts, 24 de novembre de 1936

DIARI DE LA TARDA

PORTANTVEU DEL P.O.U.M. A LES COMARQUES GIRONINES

República democràtica és tolerància, claudicació i contuberni. Revolució Socialista és més llibertat, més cultura, més pa, més pau i més escoles.

GUIÓ Moral Revolucionària

Deure primordial del proletariat de reraguarda és crear la moral revolucionària. Necessari és, que tothom visqui a l'alçada de les circumstàncies. Del moment històric, de transcendència insospitada, per què travessa la hispànica terra. Cal que la reraguarda es constitueixi ràpidament, sense perdre ni un sol instant, en el vertader enllaç del front, la columna vertebral, que dongui a les trinxeres la saba que vivifiqui constantment les energies de la joventut que lluita.

Els homes del front necessiten l'escalf constant, seguit, ininterromput de la reraguarda. Negar-los-hi fóra tant com traïcionar-los.

La reraguarda ha d'ésser, ni més ni menys, que la continuació del Front. En dinamisme, en acció; en destrucció — de la civilització caduca que s'esfondra — en construcció, — de la nova vida que neix.

El milicià que lluita a les trinxeres no sols espera i reconeix la remesa de prenyes d'abric i de queviures.

El milicià que lluita amb el fusell i l'ametralladora necessita quelcom més. La reraguarda no li pot negar. Defensa el vostre pa, la vostra llibertat. Deure d'honor es correspondre amb l'apoi lleial i decidit sense reserves de cap mena.

Aquest apoi, clam viu de les trinxeres, sols té una realitat efectiva: creant la moral revolucionària de la reraguarda.

I aquesta moral és la negació, és l'antitesi de l'ambient que es respira avui a les zones allunyades dels fronts de lluita.

Per crear-la és necessari que s'acabi amb la frivolitat; — amb els balls, els cabarets i les cases de prostitució. — També amb els estratègies de cafè, assetjadors de taules i tauletes. La nostra rambla ha d'ésser l'artèria principal que encamini la joventut a llurs afers, a llurs treballs de sindicat, a llurs deures d'home de reraguarda, que sent la guerra contra el feixisme hi posa tot el seu esforç, tot el seu anhèl, tot el seu braó i coratge per una col·laboració digna i eficient vers els seus companys que lluiten i moren per la conquesta de la Llibertat.

La nostra rambla ha d'ésser això, però mai ha de donar l'espectacle lamentable d'ésser el centre de reunió d'una colla de desvagats que es passegen amunt i avall centenars de vegades al dia, com uns autòmats, sense sentir ni pensar, i el que és més tràgic, sense preocupar-se de la lluita frenètica, sostinguda sense respir, ni descansar, per les milícies alliberadores amb el feixisme criminal.

(Segueix a la plana dues)

Desenganyint-se qui pretingui salvar del naufragi valors superats. La classe treballadora es sent egoista de la seva gesta i de la seva sang, i mai no tolerarà conductes torçades ni regressions encobertes. Un pas enera, mai.

Lo revolució ha creat el seu clima, la seva moral, el seu ordre, el seus òrgans i la seva justícia.

Som massa gelosos de les nostres conquestes per abdicar davant el primer nouvingut.

Desenganyeu-vos; davant de nosaltres s'aixeca superba la burgesia de tot el món; amb nosaltres, l'assistència decidida, l'abnegat concurs del proletariat internacional. Heus ací, els nostres únics aliats.

Proclamem-ho molt alt. Aquests aliats de classe no sentiran mai ferida llur consciència ni minvat el seu entusiasme per les conquestes socials obtingudes pel proletariat espanyol. Se'ns acusa d'haver portat la guerra a la reraguarda, d'haver encès la foguera revolucionària en les zones dominades, d'haver aixecat avui les bases d'una societat, la creació de la qual, segons preclars personatges, devia reservar-se per el dia següent al triomf antifeixista.

Una objecció hi oposem:

¿Concebeix algú si és possible, per ventura, respectar una estructuració social en rebel·lia?

Quan la burgesia, secularment opressora de les masses treballadores, envilides pel servilisme que suposa l'esclavatge del salari, intenta, encara, arrancar-li fins la darrera de llurs llibertats, qui pretindrà exigir a aquest poble talment sofert i vexat, el respecte als privilegis i el culte a la injustícia? Fóra tant com invitar-lo al suïcidi.

S'aixecà el capitalisme per a encadenar el Poble, i és competència de l'innocent sancionar el culpable.

La lluita antifeixista no és, solament, la negació de la doctrina, sinó l'afirmació d'un nou règim.

I el feixisme no solament viu a les trinxeres d'enfront sinó en la mateixa reraguarda, amb els seus amos, els seus cacics i els seus financers.

Derrotar el feixisme no és vèncer-lo al camp de batalla; és destruir-li les seves bases, les seves pilastres, els seus fonaments.

Arrenquem-li al terrament, els seus latifundis; a l'accionista, les seves fàbriques i mines; al banquer, els seus capitals; al militar, les seves estrelles; al capellà, els seus temples. I mai més rebrotarà el feixisme.

No us importin els esgarips de més enllà de la frontera. Els fills del treball són els nostres aliats.

D'haver donat els partits republicans un compliment fidel als compromisos contractats amb la classe treballadora, no fóra avui el terror hispànic, teatre de tant de dolor i tanta d'angoixa.

ESPURNES Paràsits

Deambulant pels carrers de la nostra ciutat, encara solen veure-s'hi individus d'un comportament tot estrany. Camineu d'ací d'allà, amb la tranquil·litat pròpia de la vagància més consumada. I això no pot ésser.

Mentre la metralla sega vides sense pietat. Mentre els milicians passen fred. Mentre les bombes i els obussos foraden i enderroquen vivendes, tallen vides innocents i sembren la mort i la dessolació. Mentre els combatents — talps de trinxeres — s'enfangonen i s'arrossegueuen en bestial contesa contra el mercenarisme en armes. Mentre les mares ploren el fill que, lluny, l'enyorra. Mentre aquest fill, combatent amb consciència clara del paper que representa, es bat ferotgement i amb abnegació il·limitada. Mentre la pluja cau, ara forta, ara pausada, penetrant fins els ossos. Mentre....

Què fa aquest ésser, indiferent sospitós, que es debat en eixorquia revoltant? No res!!

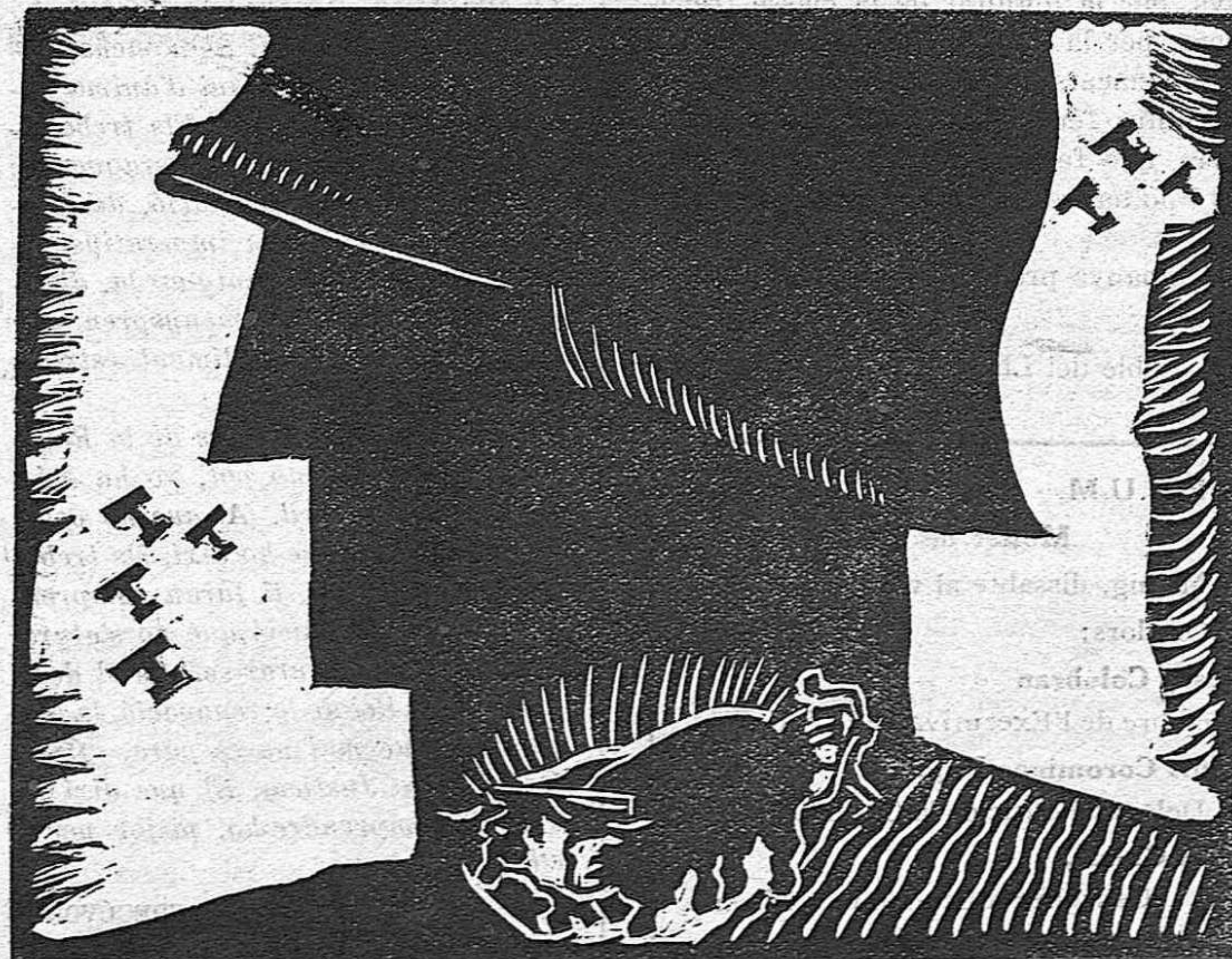
Ah! Fora el parasitisme. Al recó aquest individu. A la brega tothom. A treballar. A produir. La Revolució no permet la ganduleria.

Cap individu pot deixar escoliar el temps tranquil·lament. El que no treballi per a la revolució, que tampoc no se'n beneficiï. No poden existir els aprofitadors.

De feina n'hi ha molta, molta. Massa? No! La Revolució ha d'arribar fins les mateixes entranyes del cos social. Els aires renovadors, de flaire pura, duen penetrar pels indrets més rebuscats. És precís que tothom visqui l'ambient de guerra.

El proletariat mundial travessa uns moments de summa gravetat. Qui no dediqui tots els esforços a la Revolució; qui no aprofiti totes les energies, qui perdi el temps inútilment; qui emparant-se amb la Revolució celebri festes; qui s'oposa a l'organització del treball voluntari; qui esmerci el temps en coses balderes; qui no es doni, en aquests moments amb cos i ànima a la Revolució i a la lluita contra el feixisme, és un malvat, un covard, un ésser de mentalitat nul·la, o un feixista.

Sigui qui sigui d'aquests tipus, l'individu que així es comporta, o canvia de manera de conduir-se o la
(Segueix a la plana dues)

Guerra, al Front. Revolució, a la Reraguarda.

Joventut Comunista Ibèrica

(P. O. U. M.)

¡Joves obrers!

¡Joves camperols!

¡Joves treballadors de Catalunya!

La Joventut Comunista Ibèrica ha lluitat i segueix lluitant amb decisió i energia en tots els fronts de combat.

La J. C. I. ha perdut en aquesta guerra civil als seus millors camarades i a una bona part dels seus dirigents responsables.

La J. C. I. ha pagat un tribut de sang grandios i desproporcionat a la gran lluita actual.

Però la lluita no ha acabat encara. Continuarà acarnissada i terrible fins la victòria total de les forces del proletariat revolucionari.

El feixisme ataca a mesura que passen els dies, amb més audàcia i energia. Es veu impotent, es veu perdut davant l'acció revolucionària de les nostres heroiques joventuts combatents, i també davant la fermesa i l'entusiasme de tots els joves obrers i camperols.

Els joves comunistes volem ajudar, encara més, a guanyar la gran lluita actual. Per aquestes raons volem organitzar la gran columna juvenil proletària: la **Columna de la Joventut Comunista Ibèrica**.

Volem aplegar en ella als millors elements de la nova generació treballadora, tots els joves obrers i camperols de Catalunya.

Volem també armar-la amb els més moderns mitjans de combat i de la més perfecta organització i severa disciplina.

Us cridem, doncs, joves treballadors!

Us reclamem a les nostres fileres roges!

Us exigim que vingueu a la nostra gran Columna!

Per l'aixafament del feixisme!

Pel triomf del Socialisme!

Per l'alliberació de la Joventut Treballadora!

Tots, en massa, allisteu-vos a la Columna de la Joventut Comunista Ibèrica.

El Comitè Executiu de la Joventut Comunista Ibèrica (P. O. U. M.)

COMARCALS

Volem Justícia!

Després dels fets oprobiosos en que havem estat víctimes fa alguns dies per part d'elements feixistes declarats del Poble, s'aixeca el nostre crit, demanant Justícia; Justícia sí, companys, justícia implacable per aquells que aprofitant-se dels seus elements, que sempre havien tingut amb ells, volien aixafar un Comitè revolucionari, a uns companys revolucionaris, responsables dels seus actes, que pel seu fet d'atacar als elements privilegiats, se'ls volia eliminar.

No estem d'acord, que aquests feixistes, gaudeixin, a la celda on els tenen allotjats, de totes les comoditats que volen; no estem d'acord a que es tardi tant de temps a jutjar-los, ja que no es mereixen tantes consideracions.

Nosaltres volem una Justícia, ràpida, implacable, volem que no tremoli la mà als companys que hagin de signar la sentència, hem de fer-nos el càrrec que mentre nosaltres els deixem tan tranquils, amb totes les consideracions, allà al front, en lo

(Ve de la primera pàgina)

L'ambient de disgust que es respira als fronts de guerra, creat per la manca d'adequació de la reraguarda a les consignes llançades per els que lluiten al so aspre de les trinxeres, el vaig poder constatar en el meu viatge a Tíerz.

En una conversa sostinguda amb el cap polític de les forces que lluiten en aquell sector, el company Rovira va dir-me: "és necessari, sumament necessari, que es faci la verdadera revolució a la reraguarda. Però ha d'ésser ràpidament, sense perdre un dia més. Són XX segles que hem d'enderrocar, és tota una civilització que hem de destruir. No es dongué el cas que vençut el feixisme a les trinxeres i reraguarda enemiga, tinguem encara de fer la revolució a la nostra reraguarda. Això fóra terrible, per què nosaltres també tenim dret al descans.

WLADI.

anònim, moren assassinats, dones, infants. No respecten ni una sola vida de les que es diuen obreres, no deixant, ni un sol rastre de lo nostre en tot el territori que ocupen i per tot arreu on passen les allaus de Franco i els seus satèlits.

Perquè nosaltres aquí, després de totes les proves que en tenim, de com tracten als nostres germans, no fem una neteja de reraguarda, de tot aquell element reaccionari, que no pot donar res més al Poble, que disgustos? perquè no estremem els claus, fins que es trenquin, a aquells que ens han amenaçat, que ens han sabotejat, que si no han pogut matar-nos ha estat perquè no han pogut? perquè? és que hi ha algú que s'hi oposa? És que encara valen les influències d'aquells individus que maltractaven al Poble, que obligaven al treballador a que els servís a caprici o sinó obligar-los amb el pacte de la fam, és que són capaços de vulnerar una llei que és feta del Poble? No ho creiem, però si fos així, seria lamentable per tots, som molts els companys que esperem una sentència justa i forta, som molts els que tenim els ulls fits a un Tribunal responsable. Sí companys, per la dignitat de la classe treballadora, per la dignitat de tots els que fórem amenaçats de mort per ells mateixos no defalliu, féu justícia, però justícia proletària, que fent-ho així farem una gran obra i no haurem de penedir-nos-en ni uns ni altres.

Companys proletaris, justícia, no dubteu.

Poble del Llierca, 19 — II. — 36.

P.O.U.M.

J.C.I.

Mollet de Ter

Miting, dissabte al vespre.

Oradors:

Josep Colobran

Membre de l'Executiva de la F.E.T.E.

Lluís Corominas Pujol,

Delegat Polític de la Caserna Lenin.

Pius Guiral,

Conseller d'Economia a Girona.

Interessants manifestacions del Ministre de Marina referents al torpedeig d'ahir a Cartagena

València. — La nota facilitada a darrera hora de la nit diu així:

"El ministre de Marina i Aire que marxà ahir a Cartagena, i des d'on retornà aquesta tarda, ha informat detalladament al Consell de Ministres de l'estranya agressió de què foren objecte a la boca d'aquell port alguns creuers de la nostra esquadra allí fondejats i exposà demés els antecedents interessants en ordre a l'actitud dels vaixells de guerra italians i alemanys al litoral espanyol, quasi des del moment mateix d'esclatar la guerra civil.

L'informe del ministre de Marina i Aire diu així:

"No ha estat precis esperar a que els gabinets de Berlín i Roma reconeguessin al govern Franco per a advertir que els vaixells militars d'ambdues nacions, que en nombre crescutíssim cuetegen des de juliol darrer per les nostres costes, realitzaven accions totalment contràries amb els deures que imposa la neutralitat, dedicant-se a auxiliar a les comptades unitats de l'esquadra rebel que restaren en poder dels rebels. La flota republicana ha estat constantment espiaada per dits vaixells estrangers, que des d'estratègica posició podien donar-se perfecte compte dels moviments d'aquella, els quals eren immediatament coneguts pels vaixells rebels. A més a més hi ha senyals ben clars per a assegurar que a base d'identificació de l'espionatge venien efectuant-se els atacs aeris que han sofert algunes poblacions del nostre Mediterrà.

No volem fer una vaga generalització i per això puntualitzem:

"El dia 4 d'agost, al disposar-se a efectuar un bombardeig la nostra esquadra sobre Ceuta fou impossible fer-ho doncs el cuirassat alemany "Deutschland" que prèviament havia fondejat al davant la fortalesa de L'Hacho, s'interposà i ajudà a embarcar els mercenaris que anaven a ajudar els rebels.

Quan la nostra esquadra es trobava fondejada a Màlaga, fou rar el dia que no apareixés a dit port un cuirassat, un creuer o un destructor alemany, quines estacions radiotelegràfiques participaven a l'enemic els moviments dels nostres vaixells. Les nits de bombardeig el vaixell alemany de servei restava il·luminat, amb el qual s'indicava perfectament l'emplaçament de la ciutat, resultant inútil que aquesta apagués les seves llums. D'aquesta mateixa manera procedien un vaixell de guerra alemany i un altre italià la nit en què l'esquadreta de Junker's en-

carregada dels bombardeigs nocturns realitzà el dispositiu contra Alacant.

Efectivament, quan la ciutat sencera apagà els llums, aquests dos vaixells alemanys i italians enfocaren els seus en direcció a Alacant. Llavors els "Junker's" pogueren bombardejar a plaer. Una d'aquestes bombes caigué prop d'un creuer argentí que es trobava al port. Aquest, enfilant els seus canons contestà a la salvatge agressió i en despenjà dos".

"Quan la flota republicana es trobava al Cantàbric, al sortir de Gijón el conjunt d'ella, d'operació fins a Bilbao, sorgí un creuer germànic que la seguí d'aprop fins arribar a Bilbao la tarda del 26 de setembre. Al dia següent quan la flota marxà a bombardejar alguns objectius de la costa guipuscuana, fou objecte del mateix espionatge pel mateix cuirassat que aparegué a l'alçada d'Ondarroa comboiant un vaixell-cabler de la mateixa nacionalitat. La disposició dels pescants del cabler féu sospitar l'haver estat ell qui minà l'entrada del port de Bilbao, doncs convé advertir que llavors no comptaven els rebels amb cap vaixell minador".

Al tornar del Cantàbric la flota i sortir de Cartagena el "Méndez Núñez", tres creuers per a unir-se a ella, fou comunicada aquesta sortida als rebels per un destructor alemany, que es trobava a l'entrada del port. A partir de llavors s'ha acusat freqüentment la presència d'un vaixell de guerra alemany a l'entrada de Cartagena, sens dubte, amb l'encàrrec de comunicar diàriament la situació dels nostres vaixells. A vegades aquest vaixell aixeeva: ancles i descrivia un cercle complet a l'entorn de les nostres unitats, per a imposar-se de la situació de les mateixes i el seu estat de conservació, apareguent de nou, més tard per a comprovar si continuaven en el mateix fondejador".

Aquestes darreres setmanes s'han registrat bombardeigs nocturns i diurns des de la mar contra alguns llocs de la Costa i han estat tirats a fons alguns vaixells espanyols que, carregats de queviures, navegaven pel Mediterrà. Uns i altres han estat atribuïts al creuer rebel "Canarias". Hi ha motius suficients per a creure que aquestes agressions no han pogut realitzar-se totalment l'esmentat vaixell, quina presència en llocs molt distants dels que ocorregueren alguns atacs, pogué ésser perfectament comprovat. Per tant, és lògic deduir que bona part de dites agressions, comeses la major part a l'empar de l'obscuritat, varen córrer a càrrec de vaixells de guerra estrangers.

Exposats aquests antecedents arribem al resultat de l'ocorregut ahir a Cartagena.

"A les nou del matí, dos dels nostres creuers, el "Cervantes" i el "Méndez Núñez" que junt amb el cuirassat "Jaume I" es trobaven a l'entrada del port, foren atacats per alguns submarins. Els torpedos que es tiraren contra el "Méndez Núñez" no donaren al blanc. Un dels trets contra el "Cervantes" l'aconseguí de popa, per la banda d'estribor, produint-li averies.

Els punts molt distants entre sí dels dos vaixells lleials, fan creure que, degut a l'escàs temps que sorgiren els dispar, són quan menys dos els submarins atacants.

Aquests submergibles, forçosament han de pertànyer a una esquadra estrangera. Els rebels no han disposat en cap moment de submarins, doncs tots els de la bandera espanyola han romàs tostemps fidels a la República.

A la Jefatura de la Base Naval de Cartagena hi ha alguns troços del torpedeig que averià el "Cervantes". Els torpedos italians, són iguals als que usa la Marina espanyola. L'examen del material recollit fa suposar que el torpedeig no és espanyol ni italià, apreciant-se característicament la diferència en la classe de tornes que l'envolten.

Després d'aquesta enorme agressió s'acosta a l'entrada del port de Cartagena un destructor alemany que mentre durà l'atac es trobà a la vista però bastant allunyat, i després d'apreciar els efectes de l'agressió tornà allunyar-se.

Voluntaris a la Caserna "Lenin,"

Tots els companys i antifeixistes que desitgin allistar-se com a voluntaris, han de dirigir-se amb tota urgència a la Caserna "Lenin," carrer de Tarragona.

PUGDECÚVOL

L'Hospital Clínic de Madrid quasi tot en poder nostre

Companys s'ha hagut d'allitar per grip

Itàlia ajuda el bloqueig del port de Barcelona amb tot el material bèl·lic possible

Saavedra Lamas, guanyador del "Premi Nobel 1936"

ACUSACIONS INTERESSANTS

La tramesa d'armament feta per Itàlia als feixistes espanyols.

Posa al servci dels rebels quinze submarins, autos blindats, canons, dotze vaixells carregats de gasos asfixiants i un estoc considerable d'avions

La notícia no és de procedència dubtosa. La dona, en lloc destacat, el periòdic parisienc de tendència radical-socialista "L'Oeuvre".

"A Londres — diu — els dirigents es mostren encisats del famós projecte de control de les fronteres espanyoles, projecte que serà discutit dilluns a la reunió del Comitè de no intervenció. Impertorbablement els interessats estudien els detalls del projecte, que sembla complicat. Es tracta del nomenament de quaranta comissions de disset membres cada una, destinades als quaranta llocs neuràlgics de les fronteres espanyoles per on el transport de material o l'arribada de reforços pogués ésser efectuat.

Com hom pot pensar, les modalitats d'aplicació són de les més complicades i seran motiu d'innombrables discussions, per poc que hom s'ho proposi. A més, la darrera part d'aquest projecte parla del cost, particularment alt, que això imposarà a cada país. Això, naturalment, donarà lloc a protestes vehements. En realitat, els dirigents anglesos sembla que compten precisament amb la llargada i complexitat d'aquest projecte per fer guanyar temps a la Comissió de no intervenció; en efecte, espaiant les reunions i multiplicant les observacions dels delegats, hom podrà mantenir el Comitè de no intervenció en exercici durant sis setmanes, almenys. D'aquí a aleshores!... pensen a Londres.

D'aquí a aleshores, el bloqueig de Barcelona estarà ja en vigència ajudat amb totes les forces necessàries procedents d'Itàlia i d'Alemanya. Ens assabentarem de Roma ahir a la nit — divendres, 20 —,

que en el curs del recent viatge que ha efectuat Ramon Franco, germà del general, han tingut lloc llargues converses amb les autoritats italianes amb el fi d'estructurar un pla militar de col·laboració neta definida per al bloqueig de Barcelona.

Després d'aquest pla que Franco ha exposat al seu germà, el Govern italià ha posat quinze submarins a la disposició del general, al mateix temps que ha decidit que l'expedició d'armaments continuï cada dia amb més activitat.

De l'arsenal de Spezzia els vaixells transporten continuament taners, autos blindats i camions, mentre de Livornio, Gènova i Civitavecchia han sortit aquests darrers dies dotze vaixells amb carregament de gasos asfixiants.

D'acord també amb el pla traçat entre Ramon Franco i el Govern italià, han estat lliurats 50 avions Caproni del model "Romeo 37", que és l'últim model proveït de tres metralladores.

Per tal de poder ajudar més eficaçment el bloqueig, Itàlia ha concentrat gran nombre de forces aèries a Sardenya.

Per fi, existeix gran activitat en els centres de reclutament de Roma, sobretot en el de la Via Gregoriana, per tal de nodrir les columnes que està preparant el Govern italià".

Com es pot veure, la revelació que fa el col·lega parisienc és greu. França i Anglaterra, però, ara como ara — veurem si més endavant es veuran obligades a rectificar — no veuen que es troben situades al damunt mateix d'un volcà.

per a demà, dimecres, a les deu de la nit, degut al festival teatral que tindrà lloc el dijous al Teatre Municipal.

Comissariat de la Vivenda Delegació de Girona

AVIS

Es posa en coneixement de tots els propietaris o administradors de cases situades als carrers, places, etc. de la nostra ciutat, quina lletra inicial sigui A. o B., que tenen de passar per les oficines d'aquest Comissariat (instal·lades al tercer pis del edifici de la Camissaria de la Generalitat) els dies 24, 25 i 26 del corrent, per tal de procedir a l'expedició de nous contractes d'arrendament i rebre instruccions sobre la nova orientació de la vivenda urbana.

Girona 23 de Novembre del 1936.

ESPORTIVES

Suspensió de tots els campionats esportius

Pel Comissariat d'Educació Física i Esports de la Generalitat de Catalunya, ha estat dictada la següent ordre:

"El Consell Executiu del Comissariat d'Educació Física i d'Esports de la Generalitat de Catalunya, abundant en els mateixos motius que aconsellaren la recoma-

BARCELONA

Reunió de Directores de diaris

Barcelona.—El president Companys aquest matí ha celebrat una reunió amb els directors dels rotatius barcelonins.

Els ha fet recomanacions interessantíssimes sobre la tònica revolucionària que tenia de dirigir llurs articles.

El ciutadà Companys pateix grip

Barcelona.—El president de Catalunya Companys, quan ha tornat de Governació ha hagut d'allitar-se, doncs pateix una afecció gripal.

El Conseller de Proveïments ha retornat de París

Barcelona.—Ha arribat procedent de París, d'on havia anat per a resoldre qüestions d'importància per a la vida ciutadana, el conseller de Proveïments, company Domènech.

Villalba encarregat d'organitzar una columna a Barcelona

Barcelona.—El Conseller de Defensa Coronel Díaz Sandino, ha parlat amb els periodistes i els ha dit que tenint en compte l'alt comandament, les dots militars del coronel Villalba, havia disposat que es radiqués a la nostra ciutat on s'encarregarà d'organitzar una columna que es formarà a Barcelona per la defensa de la ciutat.

— Com podeu veure no és a Girona on va Villalba, com havia dit una informació mancada de fonament d'un diari local de Girona.

GRAN MÍTING

Organitzat per

Joventut Comunista Ibèrica

P.O.U.M.

PORT-BOU

Parlaran

Ismael Hortal (J. C. J.) Port-Bou

Pallach (J. C. I.) Figueres

J. Valentí (P.O.U.M.) Port-Bou

Gayolà (P.O.U.M.) Girona

Solano (P.O.U.M.) Barcelona

Presidirà: **Josep Roca**

Valuosos elements francesos ens han promès llur assistència i dit que tal vegada farien ús de la paraula. No podem encara donar noms. No obstant, l'acte promet ésser un èxit com tots els celebrats pel P. O. U. M. i J. C. I.

Treballadors tots! No hi manqueu!

Avui, dia 24, a les 10 del vespre, al local «CASINO ESPAÑA»

Front d'Astúries

Posicions enemigues durament castigades

Gijón.—Aquest matí les nostres milícies han actuat amb energia en els sectors d'aquest front. L'enemic ha hagut de resistir un fort atac a La Cadellada així com les de Sant Esteve de les Creus i sector de Lugones.

S'ha efectuat una operació d'atac per Sant Claudi i les milícies han dissolt grups de rebels que es concentraven a aquell lloc.

L'aviació roja ha actuat amb gran activitat, complint amb escreix tots els objectius imposats.

Front de Madrid

L'Hospital Clínic de Madrid és com un cementiri

Madrid.—L'enemic en tots els fronts de Madrid està molt desmoralitzat. Hom creu que no podrà resistir per molt temps la brillant empena de les nostres tropes.

Al Pont del Francesos i a la part oest, ha estat durant tot el matí un intens tiroteig; l'enemic ha estat rebutjat per les nostres tropes. A l'Hospital Clínic l'enemic no dona senyals de vida. Els cent cinquanta mercenaris que encara es troben dins, s'espera que d'un moment a l'altre es lliurin a nosaltres, doncs no poden proveir-se de productes alimentosos ni de material bèl·lic.

A la Ciutat Universitària, Pont de Ferro, Casa del Camp i carretera de Castilla, s'ha lluitat durant tot el matí. L'enemic està cada dia més feble i quasi ni contesta als nostres atacs que són constants. Això ens fa suposar amb un probable allunyament.

Els Garabitos, muntanya petita al costat de Madrid ha estat intensament bombardejada per les nostres bateries.

L'Estació del Nord ha estat novament bombardejada, sense conseqüències greus.

La Carretera de Toledo a Carabanchel Baix s'hi ha lliurat un atac violentíssim aquest matí, que continua a la hora que comuniquem.

Al sector de Pozuelo, un grup de milicians ha atacat amb bombes de mà als feixistes emplaçats a la Casa de Camp i els ha causat moltes baixes.

Les Corts de la República encara rutllen?

València.—En la reunió que han tingut els ministres de la República junt amb el seu cap, han acordat que el proper dia 1 es reunixin les Corts de la República, complint així els preceptes constitucionals.

ESTRANGER

Saavedra Lamas, guanyador del "Premi Nobel 1936,"

El premi "Nobel 1936" l'ha guanyat el Ministre d'Afers estrangers de l'Argentina senyor Saavedra Lamas.

Què espera Franco a contestar a Anglaterra?

Londres.—Sir Henry Ohilton ha insistit de nou davant els representants dels rebels de Burgos per a què contestin a les demandes britàniques. L'ex-general Franco no ha donat a conèixer encara les seves intervencions en quant es refereix a la creació d'una zona neutral i a l'avis previ d'un bombardeig contra Barcelona.

Itàlia i Alemanya es posen de peus a la galleda

L'agència oficiosa nazi D. N. B. i l'agència oficiosa italiana Stefanni han publicat unes notes redactades idènticament, dient que les flotes dels respectius països no tenien res a veure amb els bombardeigs d'ahir a Cartagena.

En tots els cercles diplomàtics aquestes notes no han deixat de causar el seu efecte, doncs demostra que Alemanya i Itàlia pretenen justificar-se d'una acusació que ningú les hi ha dirigit encara.

Llegiu i propagueu L'ESPURNA.

NOTICIARI

Socors Roig Internacional

Secció Catalana.—Comitè local de Girona

Ambulàncies al front

Estan molt avançats els treballs d'impressió de les tarjetes que el Comitè Central posarà a la venda al preu de vint-i cinc cèntims per tal d'adquirir una sèrie d'ambulàncies pel Comitè de Sanitat del Govern de la Generalitat de Catalunya.

Dintre breus dies, el Comitè local de Girona disposarà d'un bon stock de tarjetes i és d'esperar que tots els ciutadans antifeixistes voldran cooperar amb la mòdica quantitat de un ral el salvament de les vides dels nostres germans que cauen sota la metralla dels criminals feixistes.

A tots els afiliats al S.R.I.

Tots els afiliats al S.R.I. Comitè Local de Girona, han de passar aquest vespre de set a nou, pel local social Rambla de la Llibertat, 14, damunt de l'Expres Bar, per tal d'assabentar-los d'un assumpte urgent que els interessa.

Demà, reunió del Comitè Local

La reunió setmanal que celebra cada dijous el Comitè Local, ha estat traslladada

CAMPANYA SINDICAL

Valor de la sana crítica

La crítica és sempre oportuna quan els fins que la mouen són orientats cap a la superació; tenen per fonament la sinceritat i la noblesa. Autocrítica, crítica, dialèctica, depuració, vitalitat, intensitat, es sinònim de marxisme. Endavant, sempre endavant. Els factors que mouen les forces de la revolució no poden restar parats. Crítica, anàlisi no vol dir derrotisme. La crítica és l'esperò, l'estimulant. Mai la crítica no ha estat extemporània ni molt menys contraproduent. El que passa gairebé sempre és que qui rebufla i no tolera la crítica, no està preparat per a la lluita, no l'interessa la lluita o es recolza damunt d'una posició falsa.

Per tant, que no s'intenti desviar la veritat de la intenció del nostre primer article firmat Olivier. I molt menys que no hi hagi ningú que es fregui les mans de gust pensant que menarem la crítica per viaranyes que no és permès de trepitjar cap revolucionari.

Celebrem infinitament que Front sigui el diari més llegit de Girona. Que sigui llegit per la gran massa de la U.G.T., això és, per quinze mil afiliats. Que consti que nosaltres no atacàvem cap pacte, ni criticàvem cap dels quinze punts, ni molt menys la unitat del proletariat. Reconeixem que estàvem equivocats creient que la U.G.T. pagava un diari. Altrament si es porten els comptes clars, quinze mil llegidors donen prou de si per a la vida d'un diari. Front afirma que això és molt fàcil de comprovar, però nosaltres afirmem que no ho és gaire. Aiximateix sostenim que la publicació del diari no fou plantejat on devia.

Afirmem en canvi que no és això el que es tractava de demostrar en el nostre article.

Aquella misèria fisiològica en què vivia la U. G. T. d'abans entenem que ha estat curada pel nombre d'elements que avui hi militen. Però la quantitat ha d'anar acompanyada de la qualitat. La U. G. T. ha d'esborrar un passat, rubricar un present i assenyalar un futur. La veu de la U. G. T. s'ha de sentir més forta per arreu. Ha de destacar els millors militans en tots aquells llocs de comandament i responsabilitat. Ha de treure el rovell dels seus òrgans motrius. Ha d'organitzar actes de divulgació sindical. Mítings, conferències, lectures comentades. S'ha de procurar que els militants de la U. G. T. assoleixin una capacitat que els col·loqui en pla de superioritat. Opinem que no hi ha cap raó fonamental perquè la nostra organització sindical no tingui representació a l'Ajuntament si tenim en compte que no es varen seguir les normes que fixava el decret. I culpem d'això als companys de l'Executiu per no haver convocat a temps una assemblea. Creiem que s'ha de fer una depuració per tal d'assegurar-se que els militants benvinguts no podran desviar la trajectòria revolucionària a que forçosament s'ha de cenyir la U. G. T. Creiem que ha arribat l'hora que s'estructurin els Comitès comarcals i que s'estableixi aquell lligam orgànic que permet la plasticitat obligada en tota organització proletària. Així s'establirà el contacte entre la base i la direcció, que és en definitiva la norma bàsica de la democràcia obrera. De baix a dalt. Creiem també que caldria cercar un estatge social propi de la nostra organització on s'hi apleguessin tots els nostres sindicats. En aquest nou estatge podria haver-hi tot allò pel que hem lluitat i sospirat tota la nostra vida de pàries. Dependències i secretaries, sala d'actes, de cultura física, d'higiene, d'esbarjo, restaurant proletari, etc. etc. Si a Girona no hi ha cap local apropiat, en construirem un. Tots els afiliats contribuirien amb entusiasme, fent aportacions per bastir un edifici que com un repte al passat sigui una fita pel futur.

Camarades de la U. G. T. tots a la feina! Endavant!

MIQUEL GAYOLA

L'Escola Única i la Revolució

La gran Revolució proletària espanyola — com totes les revolucions que arriben fins a les mateixes entranyes del cos social — és i serà fecundíssima en possibilitats creadores. L'escola única, ha constituït des de fa mig segle, un ideal somniat per quants educadors han sentit en el més viu de llur ésser l'abast d'aqueixa professió. Els mateixos pedagogs idealistes de totes les èpoques, no eren altra cosa que uns somniadors, i per tant, precursors de l'escola única.

L'escola única pressuposa en el seu ampli mot, la igualtat de vida i de facilitats formatives per a tots els infants, sigui quina sigui llur condició social, sexe i edat. El dir escola única és tant com enunciar per a tots els individus amb possibilitats de perfecció — que n'és tothom — els mitjans formatius per a fer-los aptes per al treball en totes les seves formes — corporal, espiritual, artístic — a profit de la humanitat i per a gaudir propi.

L'escola única té un abast immens. Les

seves possibilitats són incalculables. Tanmateix la implantació definitiva és obra d'anys, tal volta de segles i qui sap si inasoluble.

La Revolució espanyola, en enderrocar privilegis, posa a mans del poble tots els bagatges per a procedir a l'edificació d'aquest gran monument que se'n diu escola única.

L'ideal somniat s'apropa. Els mestres anem a començar una obra única. Els dies i les nits que ens hem passat freturant aquesta innovació, van a tenir llur final amb la iniciació palpable. Els milers d'animes que s'aculliren als braços amorosos de l'escola única, fan tremir el cor d'emoció. L'hora present és sublim per a nosaltres, mestres, companys del sacrifici i de la professió sagrada.

En dies llunyans, en albirar aquest moment, podrem copsar en tota la seva extensió com n'és d'emotiu i de quina és la seva immensa responsabilitat.

L'escola única, amb tota la importàn-

cia i tota la transcendència que suposa, significa en aquest moment de possibilitats múltiples, la porta sagrada per on ha d'entrar la nova societat que faciliti l'infantament d'una civilització veritable.

El fill de l'obrer conviurà amb el que fins avui es considerava un petit príncep per la manera com era amanyagat i no veurà en aquest un superior que té dret a una millor vida i a un millor tractament.

I, per contra, aquest nen que ahir es vana de pertànyer a una família benestant comprendrà que deu estimar i considerar els seus companys amb igualtat de drets i deures, perquè com a germans d'identics atributs arriben també al món; sense diferències, que la Naturalesa no estableix, i que una societat decrepita i envanida servava i fomentava, com a garantia que era de la seva situació de privilegi.

La F. E. T. E. es constitueix en vetlladora perquè l'escola única sigui ben aviada una realitat magnífica. Tots els companys que sota llurs banderes troben l'escalf que interpreta els seus sentiments, no vacillaran en sacrificis per a donar compliment a les necessitats que la implantació de l'escola única reclama. Com més brillantment

i amb desinterès ens hi lliurem, més dignificada i forta esdevindrà la nostra organització unànimament considerada i de reconeguda solvència revolucionària, i cada dia més gloriosa.

PUIGCÚVOL.

Horari de ràdio P. O. U. M.

Barcelona

E. C. P. - 2 42 metres

Emissions diàries

De 6'00 h. - 6'40, en espanyol.
De 6'40 h. - 7'00, en anglès.
De 7'00 h. - 7'20, en alemany.
De 7'20 h. - 7'40, en francès.
De 7'40 h. - 8'00, en italià.

Dilluns, dimecres i divendres

De 8'00 h. - 8'20, en holandès.
De 8'20 h. - 8'40, en rus.

Dimarts, dijous i dissabtes

De 8'00 h. - 8'20, en esperanto.
De 8'20 h. - 8'40, en polac.

Cada dia

De 8'40 h. - 9'00, en espanyol.